

[Boligministeren]

eller en omkostningsbestemt husleje. For ingen af disse grupper vil en rentereduktion antagelig betyde mindre husleje. I forbindelse med den omkostningsbestemte leje er renteutgifterne således typisk indeholdt i kapitalafkastet på 7 pct. af ejendommens værdi.

Sammenfattende kan det således siges, at der antagelig kun vil fremkomme huslejenedsættelser for gruppe 2 og 3.

Af boligministeriets statistik over almennyttige boligselskabers regnskaber fremgår, at boliger opført mellem 1965 og 1974 har prioritetsydelse på 50 til 66 pct. af huslejen. En del heraf er afdrag. På denne baggrund vil en rentehalvering antagelig maksimalt bevirke en huslejereduktion på 20 pct., jfr. ovenfor.

For boliger opført inden 1965 udgør prioritetsydelse mellem 15 og 30 pct. af huslejen. Rentehalveringen, der antagelig vil slå fuldt ud igennem på huslejen, kan derfor antages at udgøre ca. 10 pct. af lejen.

Det vides ikke, hvordan boligsikringsmodtagerne rent faktisk fordeler sig på de fire anførte grupper. Grupperne 1 og 2 er antagelig de mindste. Til gengæld er der her typisk tale om husstande med høj boligsikring.

Ud fra en gennemsnitsbetragtning er der som et groft skøn i nedenfor anførte beregninger forudsat, at en generel rentehalvering *maksimalt vil bevirke en huslejereduktion på 10 pct.* for alle udlejningsboliger under ét.

EDB-beregninger foretaget i boligministeriet viser, at en generel huslejereduktion på 10 pct. medfører besparelser i boligsikringen på ca. 19 pct. svarende til knap 70 mill. kr. i 1981. Alternativt vil en huslejenedsættelse på 5 pct. betyde besparelser i boligsikring på godt 9 pct. svarende til knap 35 mill. kr. i 1981.

Spm. nr. 449

Til statsministeren (14/1 81) af:

Ninn-Hansen (KF):

»Mener statsministeren, at det slutdokument, der er vedtaget på UNESCOs generalforsamling i Beograd vedrørende nyhedsformidling, er i overensstemmelse med den pressefrihed, som vi søger at sikre her i landet, og har dokumentet forinden vedtagelsen været behandlet i regeringen?«

Begrundelse

Ved folketingets udenrigspolitiske debat den 21. november sidste år anmodede jeg undervisningsministeren om at give folketinget en redegørelse om UNESCO, efter at jeg havde anført, at der i denne organisation er vedtaget resolutioner, der er i modstrid med væsentlige dele af dansk udenrigspolitik. Da undervisningsministeren endnu ikke har afgivet den ønskede redegørelse, og da der råder megen usikkerhed om, hvem der har ansvaret for de danske afstemninger i UNESCO, finder jeg det rigtigst, at statsministeren som minister for pressen får lejlighed til at redegøre for et af de mest opsigtsvækkende dokumenter om nyhedsformidling, der for nylig er vedtaget i UNESCO og – så vidt det er mig bekendt – med dansk tilslutning.

Besvarelse (22/1 81):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Idet jeg i øvrigt henviser til undervisningsministerens svar på spørgsmål nr. 112 fra fru Nathalie Lind den 5. november 1980, skal jeg oplyse, at resolutionen vedrørende McBride-rapporten blev vedtaget ved consensus.

Med andre ord accepterede samtlige vestlige og nordiske lande den pågældende resolution, og dette må vel i sig selv tages som udtryk for, at resolutionen med de afgivne stemmeforklaringer ikke er i strid med den i den vestlige verden alment accepterede pressefrihed.

Spm. nr. 454

Til landbrugsministeren (14/1 81) af:

Bolvig (RV):

»Ministeren bedes oplyse størrelsen af den danske korneksport til Sovjetunionen efter udløbet af de eksportlicenser, der blev givet før den 10. januar 1980.«

Begrundelse

I tilslutning til USAs kornembargo mod Sovjet grundet på overfaldet på Afghanistan besluttede EFs Ministerråd at standse udstedelsen af eksportlicenser.

Ifølge tidligere oplysninger fra ministeriet udnyttede Danmark givne licenser i et sådant